Mihaela Năftănăilă – Florentin Smarandache

Memoria noastră a devenit... externă!

MIHAELA NĂFTĂNĂILĂ: Ce înseamnă pentru dumnea-voastră acest nou premiu, Premiul statului New Mexico la categoria Ştiinţă şi Matematică pentru cartea "Algebraic Structures Using Natural Class of Intervals", autori Florentin Smarandache şi W. B. Vasantha Kandasamy?

FLORENTIN SMARANDACHE: O mare bucurie, deoarece am făcut cercetări în structuri algebrice de prin anii '90 (vedeţi site-ul: http://fs.gallup.unm.edu/Algebra.htm). Apoi am colaborat cu profesoara indiancă W. B. Vasantha Kandasamy la o serie de cărţi.

MIHAELA NĂFTĂNĂILĂ: Ce aţi aflat în ziua în care aţi fost anunţaţi că l-aţi câştigat? Care au fost primele reacţii?

FLORENTIN SMARANDACHE: Mai întâi am fost anunţaţi în septembrie, anul acesta, ca suntem selectaţi printre finalişti.

Mai fuseserăm finalişti şi în anii trecuţi. Am plecat cu maşina din Gallup (campusul unde locuiesc) la Albuquerque (vreo două ore şi jumătate de condus, circa 140 mile distanţă), cel mai mare oraş din statul New Mexico. Organizatorii de la New Mexico Book Award Co-op au listat două cărţi finaliste. Iar, când ne-au declarat câştigători, s-au scuzat că nu pot să ne pronunţe numele!

MIHAELA NĂFTĂNĂILĂ: Cum este să lucraţi ca profesor la Universitatea New Mexico? Cum sunt studenţii?

FLORENTIN SMARANDACHE: New Mexico este un stat în desert. Studenţii sunt ca la orice universitate: unii stăruitori, alţii mai puţin.

MIHAELA NĂFTĂNĂILĂ: V-ar plăcea să ţineţi cursuri şi în România ? La ce universităţi?

FLORENTIN SMARANDACHE: Da. De exemplu la Bucureşti, la un centru de cercetări, de pildă la Institutul de Mecanica Solidelor, unde am prezentat câteva lucrări anul acesta, invitat fiind de profesorii Ovidiu Şandru şi Luige Vlădăreanu.

MIHAELA NĂFTĂNĂILĂ: Ce legături mai aveţi cu ţara natală?

FLORENTIN SMARANDACHE: Am legaturi permanente cu România. Trimit lucrări la diverse reviste literare, dar şi ştiinţifice. Colaborez cu scriitori români (Eugen Evu, Ion Urda, G. Niculescu, M. Preoteasa, Janet Nică, Doina Drăguţ etc.) şi cu matematicieni români (în prezent cu profesorii Ion Pă-traşcu, Mircea Şelariu, Luige Vlădăreanu, Cătălin Barbu etc.).

MIHAELA NĂFTĂNĂILĂ: Ce părere aveţi despre învăţă-mântul românesc şi despre recenta clasificare a univer-sităţilor?

FLORENTIN SMARANDACHE: Pe vremea când eram în ţară, învăţământul era foarte serios, rigid. În prezent nu mai ştiu cum este. Dar studenţii români în străinătate se descurcă foarte bine, având o bază solidă de cunoştinţe.

MIHAELA NĂFTĂNĂILĂ: Cum este să fii român în SUA? Cum aţi reuşit să plecaţi din ţară?

FLORENTIN SMARANDACHE: Am plecat din ţară în 1988, trecând din Bulgaria în Turcia, unde am cerut azil politic.

Revoluţia românească m-a prins în lagărul turcesc. Am emigrat în America în martie 1990.

MIHAELA NĂFTĂNĂILĂ: Am văzut că aveţi cont pe face-book. Cum vi se par Facebook şi Google?

FLORENTIN SMARANDACHE: Mi-am făcut cont pe face-book fiindcă am călătorit mult şi am considerat că am poze interesante de afişat. Însă nu am timp să stau mereu pe facebook ori twitter...

Google este foarte important pentru căutari, mai ales astăzi, când se vorbeşte despre o "cultură de computer", când memoria noastră a devenit... externă!

MIHAELA NĂFTĂNĂILĂ: Va pricepeţi foarte bine la numere. Puteţi să estimaţi cât va mai dura "nesuferita" de criză?

FLORENTIN SMARANDACHE: Din păcate nu pot estima cât va dura criza... Poate cei care au provocat-o, voluntar sau involuntar, ar fi mai în măsură...

MIHAELA NĂFTĂNĂILĂ: Cum se face că românii sunt mai apreciaţi în străinătate decât la ei în ţară? Ce explicaţie aveţi pentru asta?

FLORENTIN SMARANDACHE: Cred că aprecierile din străi-nătate sună “mai tare” în România decât cele locale!